

מתוך "השפלה הפנימית"

1.

בסמטות ההיפר אני דוחפת צגלה כמו אמן
 של שתי הכרוביות מנוטת על פי שירשימת הקניית
 שיצא לי הבקר מעל לקפה.
 כותרות המבצע מתנפנות למעינים
 בסוגת הרכיבים של כריכות המזון וקלידרמן
 מנעים לעופות הקפואים. גם אני
 שחיי עשויים רק מחיים, מתנהלת בעקול הדוגלי
 אל מר פלינקר הממתיק לתוך אזני כי זה רק הגוף
 שמתפורר אבל הנפש לעד היא צעירה
 תאמיני לי. אני מאמינה. אך פני ליונתן
 ואלכסנדר
 חושו אחים אל הקוסברה
 חושו חושו אחים
 אני משוררת ההיפרשוק
 אשורר את רשרשו של הקורנפלייקס
 ואת צקמומית המלפפונים המורדים
 עד שתושיט לי הקפה-רושמת
 גרסה סופית ומדפסת
 של שירי.

2.

משוטטת בהיפר בתוך מהות עקרת-הבית שלי
 ופתאם אתה מתלווצץ לי אגני בגני
 ליד הקמוצים
 ואחר כך רב מזמות
 (הזי יוד)
 צובט באחורי ליד הדליקטסים
 בעוד אשתך מתלבטת
 בין דברי החלב
 תרה אחריה בשביל
 הקביצה הסופית:
 חמשה אחוז? תשעה אחוז?

3.

במחלקה ללבני נשים
 שמעתי אחת: אני
 יש לי רגל יפה
 אבל החזה שלי
 על הפנים

אצלי
 אמרה האחרת
 דוקא החזה זה
 משהו
 אבל הרגלים שלי
 על הפנים

4.

אני חבקתי אותך
 ואתה חבקת אבטיח
 אני אהבתי אותך ואתה לא
 ידעת מה לעשות -
 עם האבטיח
 כי ידיך שרצו
 לחבק אותי
 לא יכלו
 לעזב אותי
 ומצד שני
 מה
 תגיד חכי
 רק אניח
 את האבטיח?

מתוך קובץ העומד לצאת לאור בקרוב
 בריתמוס/הקיבוץ המאוחד